

ABSTRAKT

Pesso Boyden psychomotorická terapie (PBSP) náleží k tělově zaměřeným psychoterapiím, které ve svém myšlenkovém základě poukazují na významnost propojení tělesné, emoční a kognitivní složky každého z nás. Tato práce se zaměřuje na psychologickou charakteristiku příslušného psychoterapeutického směru, která je v dostupném literatuře zpracovávána pouze v omezeném rozsahu. PBSP je představována v souvislosti s prací s traumatizovanými jedinci. V teoretické části věnujeme pozornost dvěma základním oblastem - teoretickému i aplikačnímu rámci PBSP a problematice traumatu.

Teorie Pesso Boyden psychomotorické terapie je postihnuta především prostřednictvím obecně psychologických témat a vývojového pohledu na osobnost jedince. Praxi PBSP zachycujeme v podrobném popisu psychoterapeutického procesu a přibližujeme fiktivní kazuistikou PBSP. V teorii traumatu je vyzdvížena především jeho geneze, různorodé definování daného termínu, pozitivní i negativní symptomatologie a možnost léčby klientů s traumatickou historií.

Cílem empirického zkoumání bylo přispět k poznání PBSP procesu prostřednictvím mapování obsahových a časových proporcí vybraných PBSP fenoménů. Experimentální skupinu tvořili jedinci s traumatickou minulostí z americko-české pilotní studie: „Efekt dvou sezení PBSP psychoterapie na aktivaci mozku v odpovědi na stimuly evokující trauma“, zatímco do kontrolní skupiny byli začleněni budoucí PBSP terapeuti, kteří se ve svém vývoji nesetkali se zraňující zkušenosti a aktuálně netrpí posttraumatickými symptomy.

Empirická část vedle základního výzkumného designu představuje použité metody: metodu obsahové analýzy, deskriptivní statistiky a testů hypotéz; a seznamuje čtenáře s výslednými daty. Ty podrobně popisují závěry a poukazují na významné rozdíly v konkrétních oblastech ve všech čtyřech základních analyzovaných kategoriích: v práci s emocemi, edukací, orientací na každodennost a navracení se k historické scéně. Pro práci s traumatizovanými jedinci souhrnně vyplývá důležitost používání postavy svědka pro prvotní práci s emočním prožíváním, edukace klienta pro porozumění průběhu PBSP práce a pochopení dynamiky traumatu stejně jako tvoření bezpečného terapeutického prostoru snižováním rizika retraumatizace a dalšími terapeutickými intervencemi.

Klíčová slova: Pesso Boyden psychomotorická terapie, trauma, posttraumatický růst, základní vývojové potřeby, struktura, symbolická scéna, obsahová analýza, kazuistika.